

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/83/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614010337
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614010337.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom na hlavnom pojednávaní dňa 23. 2. 2015 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

O. T. I. W. P. F. , D.. XX. XX. XXXX S. B., H. N. A. XXX, P. B., R. H., Z.. F. P., N. N., B., A. N. M., X.. D. XXX,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že

od januára 2011 do 23. 2. 2015 s výnimkou mesiacov december 2011, kedy zaplatil 500,- eur, február 2012, kedy zaplatil 100,- eur, jún a júl 2013, kedy zaplatil po 50,- eur, apríl a máj 2014, kedy zaplatil po 100,- eur, jún 2014, kedy zaplatil 66,- eur, júl 2014, kedy zaplatil 99,04 eur, august 2014, kedy zaplatil 170,- eur, september 2014, kedy zaplatil 130,- eur, a október 2014, kedy zaplatil 130,- eur, neplatí výživné na svoju dcéru V. T., D.. XX. XX. XXXX, hoci mal pravidelný príjem zo zamestnania, príjem zo živnosti a pracovný pomer bol skončený dohodou k 30. 09. 2014 na žiadosť obvineného, pričom rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4P/20/2009 zo dňa 05. 01. 2010 mu bola uložená povinnosť prispievať na výživu dcéry V. zvýšeným výživným sumou 66,- eur mesačne od 01. 11. 2009, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám O. A., D.. XX. XX. XXXX, N. S. XXX, a rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7P/29/2014 zo dňa 05. 06. 2014 bola schválená rodičovská dohoda, v ktorej sa zaviazal prispievať na výživu svojej dcéry V. sumou 130,- eur mesačne od 01. 06. 2014, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred na účet O. A. a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom O. A.D. najmenej 2 380,96 eur,

t e d a

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas),

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ (§ 138 písm. b) Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 a § 38 ods. 2 (§ 36 písm. l/, § 37 písm. m/) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 20 /dvadsať/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd z a r a d' u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku neprijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe z dôvodu, že trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zákona je spáchaný až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu 1. stupňa, preto je potrebné vykonať dokazovanie súvisiace s otázkou viny prípadne otázkou výšky dlžného výživného za obdobie až do vyhlásenia rozsudku súdu 1. stupňa.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil právo na odopretie výpovede. Na návrh prokurátora bola prečítaná zápisnica o výpovedi obžalovaného z prípravného konania, v ktorom obžalovaný uviedol, že má vedomosť o tom, že podľa rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4P/20/2009, mal platiť výživné na dcéru V. T. mesačne 66,- eur bývalej manželke O. A. a výživné mu bolo zvýšené rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7P/29/2014 na sumu 130,- eur mesačne. Od januára 2011 výživné platil nepravidelne, pretože mal nízky príjem a málo financií na vlastné živobytie. Keď mal peniaze navyše, vždy ich poslal na výživné. Ak peniaze nemal, nemohol ich poslať. V období od januára 2011 zaplatil na výživnom v decembri 2011 sumu 500,- eur, vo februári 2012 sumu 100,- eur, v júni a v júli 2013 po 50,- eur, v apríli a v máji 2014 po 100,- eur. Následne mu zamestnávateľ strhával z platu výživné, a to v júni 2014 sumu 66,- eur, v júli 2014 sumu 99,04 eur a v auguste 2014 sumu 130,- eur. V mesiacoch jún a júl 2014 mu zamestnávateľ strhol uvedenú sumu kvôli komplikáciám s počítačovým programom. Rozhodol sa ako je uvedené v rozsudku postupne splácať dlh na výživnom v rámci jeho možností, a to tak, že v mesiaci júl 2014 poslal 20,- eur a dňa 19. 8. 2014 sumu 20,- eur na výživnom. K výsluchu priložil potvrdenia o mesačných príjmoch za obdobie jún až august 2014 a poštový poukaz o jednej platbe 20,- eur. Potvrdenie o prvej splátke vo výške 20,- eur by mal mať doma, kde má potvrdenia o zaplatení ostatných súm, ktoré neskôr doručí vyšetrovateľovi. Od januára 2011 pracoval v roku 2011 vo firme Vospalek, s. r. o., so sídlom v Senici alebo v Spišskej Novej Vsi dva mesiace, kde zarobil mesačne asi 400,- eur. Potom bol pol roka evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný, nepoberal v tom období ani dávku v hmotnej núdzi. Nemal žiadny príjem, živila ho jeho mama. Pomocou úradu si otvoril živnosť, s ktorým spolupracoval. Živnosť mohol vykonávať od 20. 11. 2011 a vykonával ju dva roky, pričom jeho mesačný príjem zo začiatku bol asi 500,- eur. Neskôr mu nechceli platiť, tak živnosť zrušil a zamestnal sa opäť vo firme Vospalek. Pracoval zase dva mesiace, počas ktorých zarobil mesačne 280,- eur. Potom hneď nastúpil do firmy RCC Prakovce dňa 24. 4. 2013, kde pracuje doposiaľ a jeho mesačný príjem je priemerne 520,- eur. Zamestnávateľovi oznámil vyživovaciú povinnosť až v júni 2014, lebo o tejto možnosti nevedel. Myslel si, že keď má viaceré exekúcie, tak mu na výživné nemôžu sťahovať nič z platu. Okrem živnosti si sám hľadal zamestnanie, preto sa zamestnal u Vospalka a RCC Prakovce. Jeho výdavky sú hlavne na exekúcie, ktoré mu sťahujú z platu. Býva s mamou a nájomné platia vo výške 200,- eur, ktorého polovicu platí a zvyšných 100,- eur mu zostane na stravu, dochádzku do zamestnania a nevyhnutné veci, pretože exekútori mu zo mzdy nechajú vždy asi 200,- eur. O dcéru sa zaujíma, občas jej zatelefonoje, nechodí ju navštevovať, lebo vraj si nepraje sa s ním stretnúť. Nekupuje jej žiadne veci. Chce uhradiť celý dlh na výživnom podľa jeho možností. Lútuje, že výživné riadne neplatil.

Svedkyňa O. A. vo výpovedi uviedla, že obžalovaný od januára 2011 doposiaľ zaplatil výživné tak, ako je uvedené v spise. Okrem toho zaplatil v októbri 2014 sumu 130,- eur. Táto čiastka bola poukázaná od jeho zamestnávateľa z Prakoviec. Ku dňu výpovede je celková suma dlžného výživného asi 2 400,- eur. Ona nie je v kontakte s obžalovaným. Poslala mu minulý mesiac sms, že dlh na výživnom rastie. On reagoval tak, že nemá z čoho zaplatiť, kvôli dlžnému výživnému nebude kradnúť, ak treba pôjde do väzenia. S dcérou sa nestretáva. Okrem výživného za obdobie od januára 2011 doposiaľ jej nič neposkytol. Je zamestnaná. Dcéra v období od januára 2011 doposiaľ netrpela núdzou. V súčasnosti navštevuje 1. ročník Strednej zdravotnej školy v Liptovskom Mikuláši. Obžalovaný naposledy videl dcéru, keď mala asi 10 rokov, chodila do základnej školy.

Zo záznamu o vyžiadanom vysvetlení bolo zistené, že podľa oznámenia O. A. obžalovaný uhradil za mesiac september 2014 na dcéru V. výživné v sume 130,- eur.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 5. 1. 2010 sp. zn. 4P/20/2009 bola obžalovanému uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej V. T., D.. XX. X. XXXX zvýšeným výživným, a to čiastkou 66,- eur mesačne vždy do každého 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa O. A., D.. XX. X. XXXX, počnúc od 1. 11. 2009. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 4. 2. 2010. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 5. 6. 2014 sp. zn. 7P/29/2014 súd schválil dohodu rodičov o zvýšení výživného na maloleté dieťa, podľa ktorej sa obžalovaný zaviazal prispievať zvýšeným výživným na maloletú V. T. sumou 130,- eur od 1. 6. 2014 na účet matky dieťaťa. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 18. 6. 2014.

Z poštových poukazov mal súd preukázané, že obžalovaný zaplatil O. A. v decembri 2011 sumu 500,- eur, vo februári 2012 sumu 100,- eur, v júni a v júli 2013 sumu 50,- eur, v apríli 2014 sumu 100,- eur, v auguste 2014 sumu 20,- eur.

V rodnom liste maloletej V. T., D.. XX. X. XXXX, je ako otec zapísaný obžalovaný a ako matka O. T., D.. XX. X. XXXX.

Podľa potvrdenia Základnej školy vo Východnej bola maloletá V. T. v školskom roku 2013/2014 žiačkou štvrtej triedy.

Podľa výpisu zo živnostenského registra vzniklo dňa 20. 11. 2011 podnikateľskému subjektu s obchodným menom O. T., L.: XXXXXXXX s miestom podnikania Prakovce 288, oprávnenie vykonávať živnosť s predmetom podnikania poskytovanie služieb v lesníctve.

Zamestnávateľ Vospalek Corporation EU, s. r. o., so sídlom v Senici, v pracovnom posudku zo dňa 12. 8. 2014 uviedol, že obžalovaný pracoval v označenej spoločnosti dvakrát. Prvýkrát od 2. 2. 2011 do 28. 4. 2011 a od 23. 2. 2013 do 23. 4. 2013. Zo zamestnania odišiel v skúšobnej dobe a na vlastné rozhodnutie. Ako dôvod odchodu uviedol nové zamestnanie v Českej republike. Jeho pracovné zaradenie bolo montážny pracovník. Napriek krátkej dobe bol svedomitý robotník a rád pracoval. Zálohy si nepýtal, nemal exekúcie, ani vyživovacia povinnosť nebola hlásená.

Z potvrdenia zamestnávateľa Vospalek, s. r. o., bolo zistené, že obžalovaný za obdobie február až apríl 2011 dosiahol príjem v súhrne 866,80 eur a za obdobie februára až apríl 2013 v celkovej sume 574,14 eur.

Podľa pracovného posudku vypracovaného spoločnosťou Railway Casted Components, a. s., obžalovaný nastúpil do uvedenej firmy dňa 24. 4. 2013 na pozíciu brúsič. Počas jeho pôsobenia sa vypracoval na skúseného brúsiča schopného pracovať na viacerých pracoviskách. V súčasnosti u nich pracoval na pozícii predák brúsenia. Je spoľahlivý, schopný plniť zverené úlohy svedomito. V kolektíve je obľúbený, jeho dochádzka je štandardná. Podľa elektronického oznámenia zo dňa 7. 10. 2014

obžalovaný ukončil so spoločnosťou Railway Casted Components, a. s., pracovný pomer k 30. 9. 2014 dohodou zo strany zamestnanca. Podľa potvrdenia zamestnávateľa priemerný čistý mesačný príjem za obdobie apríl 2013 až august 2014 predstavoval 530,70 eur. Z čistého príjmu boli obžalovanému vykonávané exekučné zrážky a výživné na dieťa vo výške 130,- eur.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves obžalovaný v období od januára 2011 doposiaľ nie je a nebol poberateľom rodičovského príspevku, nepoberá žiadnu z foriem kompenzácií ťažkého zdravotného postihnutia, nie je riešený dávkou pomoci v hmotnej núdzi, o ktorú nepožiadaval. V evidencii uchádzačov o zamestnanie bol vedený od 17. 6. 2011 do 19. 11. 2011, dňom 20. 11. 2011 bol vyradený z dôvodu začatia vykonávania samostatnej zárobkovej činnosti.

Podľa správy Sociálnej poisťovne - Spišská Nová Ves obžalovaný nepoberá dávky v nezamestnanosti ani dôchodky. V období máj a jún 2011 mu bola vyplatená nemocenská dávka v celkovej sume 195,90 eur.

Obžalovaný má v registri trestov celkovo tri záznamy. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 23. 11. 2012 sp. zn. 1T/123/2012 za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého bol podmienične odložený so skúšobnou dobou vo výmere 1 rok a 6 mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 8. 12. 2012. Trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 20. 4. 2005 sp. zn. 1T/25/2005 bol obžalovaný odsúdený za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona (účinného do 31. 12. 2005) na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov a 1 týždeň, z výkonu ktorého bol podmienične prepustený dňa 23. 8. 2006. Trest uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš vo veci sp. zn. 3T/25/2004 bol zrušený.

Podľa správy Obce Jaklovce obžalovaný si spolu so svojou matkou a jej druhom prenajali v ich obci menší rodinný dom, v ktorom reálne bývajú, ale nie sú prihlásení na prechodný pobyt. Správanie obžalovaného, ako aj jeho osobné a majetkové pomery, nie sú obci známe. Obžalovaný nebol doposiaľ riešený komisiou pre verejný poriadok.

Okrem vlastného priznania obžalovaného mal súd výpoveďou svedkyne O. A. preukázané, že v období od januára 2011 do 23. 2. 2015 si obžalovaný riadne neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére V. T., D.. XX. X. XXXX, s výnimkou mesiacov december 2011, kedy zaplatil 500,- eur, február 2012, kedy zaplatil 100,- eur, jún a júl 2013, kedy zaplatil po 50,- eur, apríl a máj 2014, kedy zaplatil po 100,- eur, jún 2014, kedy zaplatil 66,- eur, júl 2014, kedy zaplatil 99,04 eur, august 2014, kedy zaplatil 170,- eur, september 2014, kedy zaplatil 130,- eur, a október 2014, kedy zaplatil 130,- eur. Tvrdenie obžalovaného o ďalších úhradách nad rámec vyššie uvedených nebolo preukázané žiadnym dôkazom. Rodným listom maloletého dieťaťa mal súd preukázanú vyživovaciu povinnosť obžalovaného voči maloletej V. T.. Rozsah vyživovacej povinnosti bol obžalovanému určený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4P/20/2009 zo dňa 5. 1. 2010 vo výške 66,- eur mesačne a rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7P/29/2014 zo dňa 5. 6. 2014 v sume 130,- eur mesačne. Vyživovacia povinnosť obžalovaného naďalej trvá, keďže V. sa aj v súčasnosti sústavne pripravuje na budúce povolanie štúdiom na strednej škole. Celková suma dlžného výživného za obdobie od januára 2011 do februára 2015 (vrátane) činí 3.876,- eur (66,- eur x 41 mesiacov a 130,- eur x 9 mesiacov). Z vykonaného dokazovania mal súd tiež preukázané, že v sledovanom období obžalovaný uhradil na výživnom celkovo čiastku 1.495,04 eur, preto dlžná suma výživného po zohľadnení uvedenej úhrady predstavuje sumu 2.380,96 eur.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť úmyselne. Úmyselná stránka zavinenia je preukázaná skutočnosťou, že v sledovanom období mal obžalovaný pravidelný príjem zo zamestnania ako aj zo živnosti, čo vyplýva z jeho výpovede v prípravnom konaní, ako aj zo zadovážených potvrdení o jeho príjme. Podľa správy úradu práce obžalovaný sa nenachádza v stave hmotnej núdze. Napriek uvedeným skutkovým zisteniam si

vyživovaciu povinnosť voči dcére riadne neplnil. V súvislosti s pracovným pomerom u zamestnávateľa RCC, a. s., je potrebné zdôrazniť, že tento bol skončený k 30. 9. 2014 dohodou na podnet samotného obžalovaného, z čoho vyplýva, že obžalovaný sa vlastným pričinením pripravil o možnosť zárobku, z ktorého mohol uhrádzať výživné na svoju dcéru. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že obžalovaný konal minimálne v nepriamom úmysle, pretože vedel, že uvedeným konaním môže spôsobiť porušenie záujmu chráneného Trestným zákonom na riadnom plnení vyživovacej povinnosti a pre prípad, že ho spôsobí bol s tým uzrozmeneý (§ 15 písm. b/ Trestného zákona).

Z vykonaného dokazovania, a to z výpovede svedkyne O. A., ako aj samotného obžalovaného, mal súd preukázané, že obžalovaný si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať dcéru V. T. v období od januára 2011 do 23. 2. 2015. Tým naplnil osobitný kvalifikačný znak spočívajúci v závažnejšom spôsobe konania, pretože uvedený trestný čin páchal po dlhší čas, za ktorý sa považuje spravidla obdobie presahujúce jeden rok.

Obžalovaný tak svojím konaním naplnil všetky znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. b/ Trestného zákona, preto ho súd uznal vinným zo spáchania uvedeného prečinu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, keď sa priznal k trestnému činu a jeho spáchanie úprimne oľutoval, a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, podľa ktorej obžalovaný bol pred spáchaním uvedeného skutku právoplatne odsúdený za iný trestný čin. Pri rovnakom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa trestná sadzba, podľa ktorej sa ukladá trest odňatia slobody nemení. Súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov. Obžalovaný sa dopustil prejednávaneho skutku v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia za iný trestný čin, preto je zrejmé, že hrozba výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci neviedla k náprave obžalovaného, keď napriek uvedenej skutočnosti sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti. Pri určení výmery trestu súd tiež zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený za úmyselné neplnenie vyživovacej povinnosti, po vydaní trestného rozkazu do rozhodnutia súdu na hlavnom pojednávaní neuhradil žiadnu časť dlžného výživného, keď naposledy uhradil výživné v sume 130,- eur v októbri 2014. Súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin zanedbania povinnej výživy, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 23. 8. 2006 (v trestnej veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/25/2005).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného,

v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka,

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,

ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu,

zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.